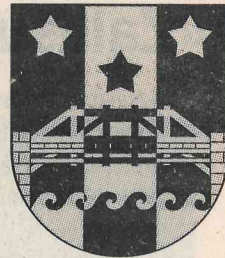

Mazsalacietis

«Liesmas» pielikums

2009. gada 13. maijā

Ne tikai reizi gadā

Aizvadītajā svētdienā svinējām Mātes dienu. Patiesībā šie gaišie, ievziediem piebērtie pavasara saules un mīlestības svētki tika svētki jau visā pagājušajā nedēļā, kad skolas, bērnodārza un svētdienas skolas bērni ikviens savai māmiņai un visai Mazsalacai par godu atrādīja ziemā sastrādāto – dziesmu, deju, dzejoļu un tautasdziesmu kamoliņi tinās laukā no bērnu sirsniņām kā no apaļām tāšu tīnītēm – tieši māmiņas klēpī. Un prieks bija visiem – gan māmiņām, kas paslepus notrausa aizkustinājuma asaru par sava mazā ķipara lielo dūšu (kā nekā dziedāt, dancot vai deklamēt publikas priekšā nav tas pats, kas mājās pie spoguļa!), gan arī pārējiem skatītājiem un klausītājiem.

Tomēr, izbaudot šo tik seno, bet mīlo tradīciju – Mātes dienu, nevarēju nepamanīt kādu smeldzīgu tendenci. Uzreiz gan jāsaka, ka vecāka gadīguma laudis noteikti zinās teikt labāk, vienkārši šogad tas skarbāk iekrita sirdī: daudzu, pat pārāk daudzu bērnu actiņas, uzstājoties, raudzījās tā savādi tukši. Vai ne tāpēc, ka viņu mammas starp skatītājiem nebija? Viena lieta ir atrādīt ziemā iemācīto. Bet pavisam cita, ja tev IR kam to visu atrādīt. Bet, ja mamma Īrijā, darbos aizņemta vai vēl skarbāk – vienaldzīga? Teikšu atklāti – sajūta noteikti ir diezgan bēdīga. Vilšanās sajūta mijas ar neapmierinātību – nu kā tad tā, es taču cenšos viņas dēļ...

Arī kāda Mātes dienas koncertā dzirdētā dziesmiņa liek aizdomāties par to, kas svarīgāks – meita vai jauna kleita... Dziesmiņa bija par mazo lāču bērnu pekainām' kājiņām'i, kura mamma un tētis iet medu un ogas vākt – tak jau mazajam'i bērniņam'i, tomēr pekainītis ir gatavs iztik bez ogām un pat bez medus – viņam vajadzīga tikai tēta un mammas klātbūtne, mīlestība. Un to nesaku es – to koncertā vēstīja paši bērni. Un kā tad ar sirdi aizkustinošām dziesmām un dzeju par mātes lielo mīlestību, to, kā viņa ik dienas ir klāt – kad sāp, kad ir prieki vai bēdas... Ja nu bērnam – lielam vai mazam – tas ir jādzied, skaidri apzinoties, ka viņa mamma ne tuvu nav klāt ik dienas, kur nu vēl tad, kad viņa ir visvairāk vajadzīga...

Tad nākas aizdomāties – kā bija senāk? Kad Īrija un citas tālās Laimes zemes nebija vienīgā iespēja izkulties no tā sauktās dižķibeles un vecāki bija pie mājas? Bet darbs jau vienmēr ir dzinis darbu – vai arī senāk bērni izjuta vecāku trūkumu, tēvam smagi strādājot tīrumā vai mātei apdarot mājas, kūts soli? Vai arī tomēr ikviens ģimenes loceklis, arī bērns, pielika roku, lai darbs ietu no rokas un dienas beigās visi varētu kopīgi vakarēt, kopīgi sarunājoties, dziedot dziesmas, stāstot pasakas un svinot kopābūšanu. Katru dienu, ne tikai reizi gadā.

ILZE MITĀNE

NOTIKUMS

17. maijā Mazsalacā, Rūjienas ielā, no plkst. 8 — **Pavasara tirgus.** Aicināti pirkt un pārdot gribētāji.

Ordeni dotu panēsāt daudziem

Ceturtdien, 7. maijā, svarīga diena bija Mazsalacas ilggadējai sabiedriskās kultūras dzīves vadītājai un LKF Ziemeļvidzemes kopas vadītājai Nellijai Nurmikai. Viņai tika piešķirts augstais Latvijas valsts apbalvojums – V šķiras Atzinības krusts, viņa tika iecelta par Atzinības krusta kavaleri.

Croix de da reconnaissance

Atzinības krusts, kura pirmsākumi meklējami 1710. gadā Liepājā, Latvijas Republikā nodibināts 1938. gadā par piemiņu Kurzemes un Zemgales hercogistes slavas laikiem un atjaunots ar «Valsts apbalvojuma likumu» 2004. gadā.

Atzinības krusta devīze ir «Pour les gens» – «Godaprāta ļaudīm».

Ar Atzinības krustu apbalvo par izcilu Tēvijas mīlestību un par sevišķiem nopelniem valsts, sabiedriskajā, kultūras, zinātnes, sporta un izglītības darbā. Par nopelniem uzskatāma uzticīga un uzcītīga kalpošana valsts vai pašvaldības dienestā, priekšzīmīga un godīga darba izpilde, ikviena sabiedriska kalpošana, tautas gara, pašdarbības un saimniecisko spēku attīstīšana.

Nellija Nurmika:

— Tas bija brīnišķīgs ceremoniāls Rīgas pils Gerboņu zālē ar prezidenta piedalīšanos. Viss notika ļoti militāri, bet svinīgu vieglumu pasākumam piedeva Ints Teterovskis ar jauniešu kori «Balsis».

Kā jau teicu svinīgajā ceremonijā – esmu pateicīga laikam, kas man ir devis iespēju visa mūža garumā kalpot Latvijas kultūrai. Es gan uzskatu, ka tas ir manu brīnišķīgo kolektīvu vadītāju, pašdarbnieku un pēdējos gados – arī dzimtu nepelnis, jo viņu atsaucība un pretimnākšana ir bijusi ļoti liela. Neviens tā īsti arī nav atzinies, kurš būtu mani virzījis šī goda saņemšanai, bet man pašai liekas, ka ordeņa piešķiršanas rosinātāji visdrīzāk gribējuši pateikties par brīvprātīgo darbu pie LKF Mazsalacas kopas. Saņemot Atzinības krustu, jutos priecīga, bet arī ļoti apmulsusi, jo man liekas, ka es to nemaz īsti nebiju pelnījusi.

Grūtības nemazina radošo garu

— Kopā kultūrā Mazsalacā esmu nostrādājusi 55 gadus, algotā darbā sanāk 46. Manā laikā kultūras namam pamatuzdevumi bija pavisam citādi nekā tagad: ar ministrijas un Tautas mākslas centra pavēli mēs saucāmies zonas metodiskais centrs, un uzdevumus, protams, neizslēdzot pašdarbību, mums deva «no augšas». Mēs bijām arī mācību prakses bāze, kas nozīmēja, ka ik mēnesi kultūras namā ienāca topošo speciālistu bariņš – citi bija puslīdz labi, citi – īsti *hunveibini*, un — oj, tad nu mums gāja visādi! Bet vienmēr jau vajadzēja parūpēties, kur tie bērni paliks, kur dzīvos, gulēs utt. Šiem jauniešiem nereti bija jāizstrādā kursa darbi, pat diplomdarbi! Tā nu tika iestudētas teātra izrādes, notika koncerti u.c. kultūras

Nellija Nurmika kopā ar valsts prezidentu Valdi Zatleru, Atzinības krustu saņemot.

pasākumi. Mums bija spēcīgs drāmas ansamblis, liels pūtēju orķestris. Šos diplomdarbus pieņemt brauca augstas komisijas no Rīgas un rajona. Kāds tas tad bija uztraukums – ne tikai mums, bet arī visai sabiedrībai, deputātiem. Bet līdz ar to nemiļīgi gaisā valdīja radošais gars.

Bet arī grūtību pakāpe tai laikā bija milzīga. Protams, tagad dzirdot, ka tiek atbalstīti dažādi projekti – nama remontam un citiem projektiem, manī ir milzīgs prieks, bet es arī atceros, ka man kā kultūras nama vadītājai 24 dienas mēnesī ar rajona pavēli vajadzēja dot telpas kinoteātrim «Salaca». Tad nedēļā nepalika daudz vakaru, kur pašdarbnieki varētu izpausties netraucēti un agrāk par astoņiem, pusdeviņiem vakarā.

Ordenis visiem

— Tā, atskatoties uz nostrādātajiem gadiem, šo saņemto ordeni gribētu dot panēsāt ļoti daudziem. Piemēram, noteikti ordeni dotu panēsāt diriģentam Jānim Bērziņam, kas tolaik bija tikko

atbraucis no Sibīrijas, Elziņai, kura arī ir izsūtīta, Melitai, kas tagad ir aizsaulē, un daudziem, daudziem citiem, jo viņu pašai izdzīvība nav novērtējama. Viss mans darba mūžs ir caurvīts gan ar daudziem pacilājošiem mirkļiem, gan arī ne tik priecīgiem... Bet tas, kas lika saņemties un spārņoja par spīti dažādām laicīgām grūtībām, bija milzīgā cilvēku pašai izdzīvība. Piemēram, pirmais mūzikas pulciņš, aizsākums mūzikas skolai, mums bija mazmazītiņā garderobē kultūras centra 2. stāvā, kur, kārtējā kinoseansa beigās gaidot, Erna Lāse spēlēja klavieres un pulcēja ap sevi mūzikas mīļotājus. Klavieres tur bija ievietotas tāpēc, ka citur vienkārši nebija vietas!

Tāpat arī visi šie praktikanti... Bija Ints Miltovičs, viņa dēls tagad strādā «Vindā». Tehnikums man par viņu atsūtīja milzīgu rakstu, bet telefoniski jau «norakstīja» Intu uz izslēgšanu. Nu es tak' saku – mūžīgi viņi man tos *hunveibinus* sūtīja un gudroja, vai es tikšu ar viņiem galā vai ne...
(Nobeigums 3. lpp.)

Muzeju nakts

Mazsalacas novada muzejā un pie muzeja 16. maijā plkst. 21. Muzeju nakts notikumi. Moto: **KUR TA' TU NU BIJI...**

* Deju uzvedums «Visa dzīve man ...» dalībnieki deju kopa «Spārīte», «Velniņi», vadītāja Ilona Migla

* Fotoizstādes «Otrā krastā» / autori Ilze un Valters Mitāni/ atklāšana muzejā

* Neklātienes ceļojums pa Mazsalacas novada skaistākajām vietām pilsētas pūtēju orķestra mūzikas pavardījumā /diriģents Sandris Dubovs/.

* Iespēja nofotografēties ar vēl neatpazītu mūspuses apceļotāju

* Pārsteigums

Ceļotāj, atceries — tevi gaida Mazsalacas novada muzejs!

«Zalkšu līgavai» – Grand Prize!

Mazsalacas vidusskolas 7. klases skolēni, piedaloties starptautiskajā pasaku festivālā Sanktpēterburgā, mājās atgriezušies ar pašu augstāko novērtējumu.

Jau trešo gadu Mazsalacas vidusskolai turpinās sadarbība ar Sanktpēterburgas 700. skolu ar padziļinātās svešvalodas apguves novirzienu. Abu skolu skolēni un skolotāji iesaistās jauniešu apmaiņas programmās.

Šogad Sanktpēterburgā notika starptautiskais pasaku festivāls «Fairy Island». Dalībnieku atlase festivālam notika 3 posmos: pēc scenārija izveides, lugas afišas noformēšanas, lugas uzņemšanas video ierakstā. No četrdesmit pieteiktajiem kolektīviem atlases konkursu izturēja divdesmit kolektīvi. 7.-8. klašu grupā piedalījās astoņi kolektīvi.

Vienpadsmit mūsu skolas 7. klašu skolēni iestudēja latviešu tautas pasaku «Zalkša līgava» un konkursā ieguva festivāla augstāko novērtējumu – Grand Prize.

Pasakas tulkojuma un scenārija autore Lilija Gūtmane, režisore Merika Lūse, grupas vadītāja un sadarbības koordinatore – Valentīna Golovņa. Vissirsnīgākais paldies skolēnu vecākiem par atbalstu un uzticēšanos, skolēniem par izturību, skolotājiem par neatlaidīgu darbu un ticību veiksmi, Gintam Alberingam par video filmēšanu, skaņu operatoram Guntim Spredzim, Inesei Kungai-Švītņai par muzikālo noformējumu, kultūras centram un muzejam par tērpiem un prezentācijas materiāliem, direktorei Inesei Bērziņai par atbalstu, kā arī kolēģiem par atsaucību!

Projekta dalībnieki un vadītāja

COMENIUS projekts Itālijā

Mazsalacas vidusskolas skolēni, turpinot darbu COMENIUS projektā «WE CARE, WE LEARN, WE DO», 20. – 25. aprīlī viesojās Itālijā. Šoreiz skolēni pētīja vides faktoru ietekmi uz kultūras pieminekli – Valtenberģu muižas kungu māju. Pētījuma rezultātā bija jāizstrādā brošūra angļu valodā. Tajā tika atspoguļota kultūras pieminekļa vēsture, restaurācijas gaita, pašreizējais stāvoklis un ieteikumi pils kā arhitektūras pieminekļa saglabāšanai. Šo darbu cītīgi veica 9.b klases skolēni Zane Zaķe, Helvijs Šmits un 10. klases skolēni Agne Meļķe un Dāvis Vilcāns skolotāju Ineses Bērziņas un Inetas Martinsones vadībā. Itālijā jaunieši savu darbu prezentēja un iepazīnās ar citu valstu (Somijas, Zviedrijas, Kipras, Francijas un Itālijas) skolēnu veikumu. Izveidotā brošūra, pielāgota skolas vajadzībām, turpmāk varēs noderēt kā labs informācijas un prezentācijas materiāls mūsu skolai. Skolēni ir iepazīnusi Itālijas dabu, kultūru, sadzīvi, pabijuši Romā, skatījuši savām acīm Kolizeju un citas senas romiešu celtnes, ieguvuši mīļus draugus un uzcēluši jaunus tiltus no Itālijas uz Latviju, no Poggio Mirtetto liceja «Gregorio da Catino» uz Mazsalacas vidusskolu, no sirsnīgajām itāļu ģimenēm, kurās katrs rīts tiek sākts ar mīļiem sveicieniem sabucojot abus vaidziņus, uz latviešu ģimenēm mūsu mazajā un mīļajā Mazsalacā. Paldies katram, kurš līdzēja ar padomu, labu vārdu un uzmanību! Nākamā mūsu tēma ir saistīta ar Latvijā izmantotajiem alternatīvās enerģijas veidiem. Šis darbs veicams līdz novembrim, kad jādodas uz Kipru. Pie darba!

INETA MARTINSONE

«Zalkšu līgavu» spēlējot uz Pēterburgas skatuves.

Foto no personiskā arhīva.

Kā vēlēsim?

Mazsalacas novada domes vēlēšanām novadu veidojošās pašvaldības ievēlējušas Mazsalacas novada vēlēšanu komisiju, kurā no Mazsalacas ievēlēti trīs locekļi, no Skaņkalnes divi un no Ramatas un Sēļu pagastiem viens loceklis.

Vēlēšanām izveidoti četri vēlēšanu iecirkņi un apstiprinātas četras vēlēšanu iecirkņu komisijas. To atrašanās vietas ir pašreizējo pašvaldību administratīvajās teritorijās: Mazsalacā, Pērnavas ielā 4, vēlēšanu dienā 6. jūnijā Mazsalacas kultūras centrā; Skaņkalnē, Skaņkalnes pagasta telpās; Ramatā, Ramatas pagasta telpās un Sēļos, Sēļu pagasta telpās.

Iepazīties ar kandidātu sarakstiem un priekšvēlēšanu programmām pašreiz var Centrālās Vēlēšanu komisijas mājas lapā www.cvk.lv dienas – iepazīties.

Atšķirībā no Saeimas un Eiroparlamenta vēlēšanām pašvaldību vēlēšanās darbosies vēlēšanu reģistrs un balsošana notiks, izmantojot vēlēšanu sarakstus. Katrs vēlētais būs reģistrēts noteiktā vēlēšanu iecirknī atbilstoši reģistrētajai dzīvesvietai. Pilsonības un migrācijas lietu pārvalde katram vēlētajam uz viņa deklarētās dzīvesvietas adresi pa pastu ir izsūtījusi paziņojumu par to, kura iecirkņa sarakstā iedzīvotājs ir reģistrēts.

Pašvaldību un Eiroparlamenta vēlēšanas notiek 6. jūnijā no plkst. 7.00 līdz 22.00.

Ja vēlētais vēlēšanu dienā kādu iemeslu dēļ nevar nobalsot, to var izdarīt triju dienu laikā pirms vispārējās vēlēšanu dienas – vēlēšanu iecirknī, kurā persona ir reģistrēta vēlēšanu sarakstā.

Iecirkņu darba laiks iepriekšējās balsošanas dienās ir: trešdien – no pulksten 17.00 līdz 20.00; ceturtdien – no pulksten 9.00 līdz 12.00; piektdien – no pulksten 10.00 līdz 16.00

Ja atsevišķi vēlētaji veselības stāvokļa dēļ nevar ierasties vēlēšanu telpās, iecirkņa komisija, pamatojoties uz šo vēlētaju vai viņu pilnvarotas personas rakstveida iesniegumu, organizē balsošanu šo vēlētaju atrašanās vietā. Pieteikt balsošanu dzīvesvietā varēs no 27. maija.

Informāciju sagatavoja
vēlēšanu komisijas priekšsēdētāja
ILZE ŠTEINBERGA

Mazsalacas novada domes vēlēšanām iesniegti divi deputātu kandidātu saraksti.

Mazsalacas novada domes deputātu kandidātu saraksts SALACA

Nr	Vārds, Uzvārds(15)	Dzimis	Darba vieta	Amats	Izglītība
1	Gunārs Zunda	1965	Skaņkalnes pagasta padome	padomes priekšsēdētājs	augstākā
2	Edgars Grandāns	1957	SIA "Mazsalacas slimnīca"	valdes priekšsēdētājs	augstākā
3	Kārlis Rokpelnis	1960	Zemnieku saimniecība "Ūzēni"	īpašnieks	vidējā
4	Rita Gluha	1965	Ramatas pagasta padome	lauksaimniecības attīstības speciālists	augstākā
5	Vija Jaunzeme	1951	Sēļu pagasta bibliotēka	bibliotekāre	vidējā
6	Andris Lauznis	1971	SIA "X centrs"	valdes priekšsēdētājs	augstākā
7	Svetlana Vilne	1955	Ramatas pagasta padome	feldšerpunkta vadītāja	vidējā
8	Vilnis Ķimenis	1977	SIA "Melnlībieši"	grāmatvedis	pamata
9	Daiga Urbanoviča	1961	Mazsalacas vidusskola	skolotājs	augstākā
10	Valdis Kampuss	1963	Mazsalacas pilsētas dome	Skaņkalna parka tūrisma un apsaimniekošanas nodaļa	augstākā
11	Baiba Zilpauša	1957	Ramatas sākumskola	pamatizglītības skolotājs	augstākā
12	Baiba Gulbe	1963	VAS "Latvijas pasts" Sēļu nodaļa	Pasta nodaļas priekšniece	vidējā
13	Dzintars Plūme	1961	Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienests	ugunsdzēsējs - glābējs	augstākā
14	Druvis Ansons	1965	VAS "Latvijas autoceļu uzturētājs" Valmieras ceļu rajons	izpildītājs	augstākā
15	Agnese Vanaga	1973	SIA "Mazsalacas slimnīca"	ambulatorā medmāsa	vidējā

Mazsalacas novada domes deputātu kandidātu saraksts NOVADNIEKI

Nr	Vārds, Uzvārds(15)	Dzimis	Darba vieta	Amats	Izglītība
1	Inguna Liepiņa	1964	Ramatas pagasta padome	padomes priekšsēdētāja	augstākā
2	Zaiga Ivana	1968	Mazsalacas vidusskola	skolotāja, direktora vietniece mācību darbā	augstākā
3	Larisa Gerasimova	1964	Z/S Priedes	īpašniece	vidējā
4	Dace Mažānova	1969	SIA "Eglītes mežs"	valdes priekšsēdētāja	vidējā
5	Jānis Vidovskis	1964	SIA "Vidovska serviss"	direktors	vidējā
6	Ivars Slotiņš	1962	Z/S Birzes	īpašnieks	vidējā
7	Daina Fromberga	1957	Ramatas pagasta padome	bāriņtiesas priekšsēdētāja	augstākā
8	Inese Pidža	1958	Mazsalacas mežniecība	mežzine	augstākā
9	Andris Sirmulis	1973	SIA "Ilekss grupa"	līdzīpašnieks	augstākā
10	Māriete Kūrēna	1954	Ramatas sākumskola	skolotāja	augstākā
11	Vija Rozenberga	1960	Mazsalacas novada muzejs	direktore	vidējā
12	Inese Kļaviņa	1960	SIA "Ziemeļu nafta"	operatore	vidējā
13	Aldis Ertmanis	1941	Mazsalacas Vidusskola	sporta skolotājs	augstākā
14	Guna Daugule	1940	SIA "Mazsalacas slimnīca"	rengenologa asistente	vidējā
15	Valentīna Golovņa	1966	Mazsalacas vidusskola	skolotāja, psiholoģe	augstākā

Muižas nākotne tavās rokās

Nav noslēpums, ka Valtenbergu muižas kompleksa nākotne un pastarpināti arī Mazsalacas un tās iedzīvotāju labklājība pašlaik tiek svērtā svaru-kaunos.

Jau pirms pāris mēnešiem firma SIA «GA INVEST» Mazsalacas pilsētas domei iesniegusi pieņemamā ar vēlni ilglaicīgi nomāt Valtenbergu muižas kompleksu. Firmas ieceres ir Valtenbergu muižas telpās izveidot ilgstošas sociālās aprūpes un sociālās rehabilitācijas centru labi situētiem Latvijas un ārvalstu veciem ļaudīm un invalīdiem ar fizisku rakstura traucējumiem. Tas nozīmētu būtiskas pārmaiņas pašas muižas iekšienē, pielāgojot tās sociālās institūcijas vajadzībām, stingri ievērojot Valsts kultūras pieminekļu aizsardzības inspekcijas prasības, kā arī muižas kompleksam piederošo ēku rekonstrukciju un restaurāciju.

SIA «GA INVEST» nodarbojas ar nekustamā īpašuma projektu realizēšanu un investīciju piesaistīšanu. Viens no firmas lielākajiem realizētajiem projektiem ir A-klases biroju ēka Rīgā, Duntes ielā 11, 2007. gadā.

Aprūpes centra projekts Valtenbergu muižā plānots kā viens no pirmajiem Latvijā, kas darbosies tikai ar privāta kapitāla piesaistīšanu, jo valsts un pašvaldības finansiāla palīdzība netiek plānota.

O. Beķeris, Mazsalacas pilsētas mērs:

— Pašlaik ejam likumīgu ceļu, kā pašvaldībai šādos gadījumos būtu jārikojas. Tikai rīkota sabiedriskā apspriešana, kurā firmai «GA INVEST» pēc iespējas vairāk būš jāprezentē savas ieceres, kā arī, iespējams, tiks veikta iedzīvotāju anketēšana, jo bez sabiedrības viedokļa mēs šādu lēmumu nevaram pieņemt.

Par Valtenbergu muižas nākotni gan vairs nelems šis deputātu sasaukums, bet gan jau jaunā Mazsalacas novada dome. Neslēpšu — lēmuma pieņemšanu apzināti nesteidzinu un pat novilcinu,

jo šī ir tāda lieta, par ko tiks laužts vēl daudz šķēpu. Diemžēl jau tagad esmu dzirdējis runas, ka šī sfērā man būtu kādas privātas intereses. Tā tas nav, un satraukums, ka šī būtu kāda «melnā» lieta, manuprāt, ir nevietā, jo nomnieka plāni attiecībā uz Mazsalacu un muižu ir ilgtermiņa.

Tomēr jaunajiem deputātiem būs jālemj, vai tas Mazsalacai ir vajadzīgs. Personīgi uzskatu, ka tagadējā situācijā, kā arī tajā, kāda tā būs pēc jūlija, galvenā problēma būs bezdarbs un jaunu darba vietu atrašana. Un šī nu ir tā situācija, kas Mazsalacai piesaistīs naudu nodokļu formā, turklāt arī radīs 25—30 jaunas, labi apmaksātas darbvietas, kas šajā laikā nav mazsvarīgi. Es šajā projektā saskatu vēl kādu plusu: uzlabosies Skaņā kalna potences, tā vārds caur rehabilitācijas centra apmeklētājiem tiks intensīvāk popularizēts un nests pasaulē, jo iemītnieki un viņu apciematāji drīzāk būs ārzemju nekā latviešu tautības, jo, vēlreiz uzsveru — rehabilitācijas centra mērķauditorija būs labi situēti cilvēki.

— **Ja novada domes lēmums nākotnē dos zājo gaismu SIA «GA INVEST», kas notiks ar to Mazsalacas vidusskolas daļu, kas izvietota Valtenbergu muižā?**

— Valtenbergu muižas vārds Mazsalacai kā brends tiks saglabāts, un par brenda, ēkas un zemes nomu firma maksās nomas naudu. Domāju, ka šī nauda noteikti varētu kalpot kā atspaidis skolas jaunākās ēkas pielāgošanai un sakārtošanai, lai ēkā satilpinātu 1.—4. klases. Tas ir iespējams, jo jaunā skolas ēka ir celta 500 bērniem, tagad pa abām skolām kopā ir ap 400 bērnu. Domāju, ka vajadzētu arī lemt, lai skolai no firmas tiktu novirzīti līdzekļi arī ilgtermiņā.

Tomēr pats galvenais ieguvums būs Valtenbergu muižas un arī tai piederošo ēku (arī jau daudzus prātos «norakstītā» zirgu stallja) sakārtošana, restaurēšana un saglabāšana nākamajam paaudzēm, jo tādas naudas pašvaldībai nav un nebūs vēl ilgi. Jau tagad muižas ēkai steidzami nepiecie-

Valtenbergu muižu, iespējams, gaida pārmaiņām pilna nākotne. Gaisa foto no SIA «GA INVEST».

šāmi dažādi remontdarbi, kas prasa lielus ieguldījumus.

Protams, nākamās domes uzdevums būs izstrādāt ļoti labu līgumu ar nosacījumiem, lai projekts, reiz iesākts, tiktu arī novests līdz galam, nevis pamests.

Jau tuvākajā nākotnē paredzēta sabiedriskā apspriešana, kur ikviens interesents varēs tikties ar projekta vadītājiem, iepazīties ar prezentācijas materiāliem un uzdot visus interesējošos jautājumus gan SIA «GA INVEST» pārstāvjiem, gan Mazsalacas domes pārstāvjiem.

Ordeni dotu panēsāt daudziem

(Turpinājums no 1. lpp.)

Viņš man bija milzīgs draiskulis un pat vēl vairāk, bet tai pašā laikā uz darbiem neskubināms. Atceros, kā viņš ieradās Mazsalacā ar kofejiem tai brīdī, kad mans kalpotājs asarām acīs skaidroja, ka viņam bailēs, viņš nemākot ar zirgu braukt; vajadzēja malku aizvest līdz mākslas austuvei bijušās pagastmājas telpās. Kultūras namam tolaik pašam malkas šķūņa nebija. Bet lnts, pat vēl neiepazīstinājās ar sevi, uzlec uz ragavām un saka: direktor, es māku ar zirgu braukt, es jums to malku turp aizgādāšu! Nu kā lai nepriecājas par tādu puisī? Tūlīt manas simpātijas

bija viņa pusē. Viņš arī uztaisīja pirmo diskotēku Mazsalacā tajos gados.

Kopā pa šiem gadiem pie manis ir praktizējušies kādi 135 studenti, un es ļoti priecājos, ka arī Dace Jurka šo darbu turpina.

— **Kā jūs redzat Mazsalacas kultūras attīstību turpmākajos gados?**

— Pirmkārt, nevajadzētu kliegt un klagēt. Protams, ka grūtības ir, bet vajadzētu katram pašam padomāt, ko var darīt. Ir tādi cilvēki, kas saprot, ka tas, ko mēs darām, ir pilsētai, novadam, mūsu latviskai identitātei. Katrā dzimtā, pamatu pamatos ir milzīgs latviskums. Dažos atkal ir milzīgs

cilvēciskais potenciāls... bet viena daļa sabiedrības ir tik ļoti materializējies, ka nedomā par šo garīgo pusi. Tāpēc nākotnē kultūra tomēr vairāk jāvirza garīgumā. Dzīlumā. Nedrīkst aizlaist postā arī draudzību ar igauņiem — es esmu par pārrobežu projektu ātru atjaunošanu. Mēs šo draudzību kopām vairāk nekā 40 gadus — ar Kilingi-Nemmi, Pērnavas kultūras namu.

Lieta, kas bija, bet kuras vairs nav, ir interešu klubi. Atceros, ka pie mums kino draugu klubu vadīt brauca Ģirts Dzenītis — sākumā gan rūca, ka neesot honorāra, bet vēlāk viņam pašam tā iepatīkās! Vienmēr viņam bija līdzī jaunākā filma, pēc

tam viņš vadīja padziļinātas kino sarunas. Tāpat arī Ansis Epners, kas nekad mums neatteica.

Es domāju, ka daudz vairāk lietu varētu padarīt, ja būtu lielāks sabiedrības un deputātu atbalsts. Tomēr nekad nav tā īsti bijis, kad es nebūtu tikusi atbalstīta — un par to vislielākais paldies!

Paldies gribu teikt arī visiem ideju un kultūras pasākumu atbalstītājiem, dzimtu ģimenēm, kā arī Mazsalacas, Skaņkalnes un Ramatas pašvaldībām. Uzskatu, ka to ordeni esam pelnījuši kopā — visi tie pašizlīdzīgie un atsaucīgie novada un Ziemeļvidzemes ļaudis, ar kuriem man ir bijis tas gods tikties un sadarboties.

Latviešu tautasdziesmas viesojas Vācijā

Jau otro gadu Mazsalacas vidusskolā Austrā Graša vadībā darbojas folkloras pulciņš. To apmeklē ne tikai skolēni, bet arī skolotājas un skolas darbinieki. Tieši tas ir labi, ka kopā esam dažādas paaudzes. Žēl tikai, ka no puīšu puses nav atsaucības, jo pilnvērtīgam dziesmu repertuāram ir vajadzīgas tieši puīšu balsis. Katru mēģinājumu gaidām ar lielu nepacietību, jo tie taču notiek pie Austrā «Ģendertos». Mēs ne tikai dziedam, bet arī iegūstam zināšanas par gadskārtu dziesmu satura būtību. Austrā zināšanas ir neizsmejamas, un tās viņš dāsnī sniedz pulciņa dalībniekiem. Sevišķi viņš priecājas, ja jauniešos ir radīta interese par folkloru.

Šajā pavasarī mēs saņēmām no Austrā īpašu dāvanu — ceļojumu uz Vāciju. Tas, ko redzējam un dzirdējam, ir nenovērtējams ieguvums. Austris parūpējās par visu: lidojuma biļetēm, nakts-

mājām, ekskursijām un maltīti. Žēl tikai, ka aktīvākajai pulciņa dalībniecei, skolas direktorei Inesei Bērziņai nesanāca šoreiz būt kopā ar mums, bet viņa gādāja par apdrošināšanu un pilnvarām meitenēm.

Daudziem šis bija pirmais lidojuma pārdzīvojums mūžā. Mēs traucāmies pretim pavasarim un jau pēc divām stundām raudzījāmies ziedošajās magnolijās, ābelēs, ķiršos, cerīšos un rodo dendros, baudījām to reibinošo smaržu. Mūs sagaidīja pārsteigums pēc pārsteiguma. Kā pirmo baudījām ziedošo Nīderlandi, tad, nedaudz izbraucot Beļģiju, devāmies uz pirmajām naktsmājām Anabergā — klusā, viesmīlīgā latviešu īpašumā, kur dzīvo Bonnā studējošie jaunieši. Bonnā mēs apmeklējām universitāti, kurā ilgu gadu latviešu un lietuviešu valodu mācīja Austris Grasis. Apskatījām telpas, kurās Austris strādā-

Folkloras kopas «Rāmsalaca» dalībnieki Freiburgā, turienes latviešu mītnē «Bērzaine».

jis: darba kabinetu, auditorijas, plašo bibliotēku.

Vēl viena sirsnīga mājvieta mūs sagaidīja Bērzainē, kas atrodas krāšņā pilsētā Freiburgā netālu no Francijas robe-

žas. Šeit ir burvīgi — kalnains apvidus, miers, klusums un putnu balsis. Pēc kopīgi baudītajām maltītēm notika vakarēšana ar dziesmām un jaukām sarunām. Katru rītu pēc brokastīm devāmies pre-

tim nezināmajam, jo Austris vēlējās mūs pārsteigt. Te mēs nokļuvām pie Tritzē ezera netālu no Šveices robežas, te baudījām fantastisku ūdenskritumu Šveicē. Īpaši interesanta bija kāda sena viduslaiku pilsētiņa Francijā. Bet pats nozīmīgākais, ko redzējām, bija baznīcas. Tās nu ir Austrā mīļākās vietas, ko rādīt un stāstīt, jo baznīcās visspilgtāk var baudīt kultūrvēsturi un iepazīties ar dažādu gadsimtu arhitektūras stiliem. Tas bija ļoti interesanti un sevišķi noderīgi jaunajai paaudzei.

Atpakaļ uz Anabergu devāmies gar Bodenes ezeru. Dabas skati bija neaprakstāmi skaisti. Vēl viena skaista diena tika pavadīta Mozeles vīna ielejā. Dienas aizvadījām kā sapnī. Nu atkal mums ir jauns spars dziedāšanai un nākošajam braucienam uz Zviedriju rudeni!

DAINA ANSONE

